

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brš pošiljanja na dom za vse leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Zarosanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji, 18. januarja.

Stvarne debate ne zanimajo naše zbornice; govornika, ki ne ume svojih razlaganj opoprati s političnimi pikantnostimi, ne poslušajo nihče, kvečjemu njegovi ožji somišljeniki ali pa kolegi strokovnjaki. Tako je bilo tudi danes. Vse je ugibalo vprašanje o bodoči parlamentarni večini in pa o odstopu dra. Smolke. Po predsedniku ne žaluje nihče. Stari gospod je bil skoro gluhi in imel še nekatera druga ne dobra svojstva — zlasti neko idiozinkrazijo zoper češke in hrvatske govore — tako da ni bil prav sposoben za vodstvo razprav. Govorilo se je sicer že večkrat o njegovem odstopu, a on se je vedno odločno ustavljal in ni hotel o tem ničesar slišati, kakor se zdaj odločno brani, da bi bil poklican v gospodsko zbornico, politično našo mrtvašnico. Prijatelji in neprijatelji spoštovali so dra. Smolko kot poštenega politika, čeprav ne gre tajiti, da se je od l. 1848. izdatno premenil. Gledé bodoče večine si pripovedujejo poslanci marsikaj, zlasti pa izrek, katerega je storil ministerski predsednik grof Taaffe proti nekemu poljskemu poslancu. Taaffe je baje rekel: Da, da, to je velika težava. Pokazalo se je, da je skoro nemogoče sestaviti trdno večino — če se ne razpusti državni zbor.

Podpredsednik Chlumecy naznani najprej došle predloge in peticije, potem pa prestopi zbornica na dnevni red in začne specialno razpravo o državnem proračunu in sicer o točki „javne zgradbe“.

Posl. Skala konstatira, da ni pravičnega razmerja mej številom višjih in nižjih uradnikov pri državnih stavbenih uradih, kajti višjih uradnikov je samo okoli 26 odstotkov. To je uzrok, da se posveti državnemu službovanju le malo tehnikov, ker so tisti uradniki, ki avansirajo nad deveti činovni razred, le jako redki. Uvažuje to okolnost, ukrenila je vlada, da pomnoži število tehnikov za Češko, a te iste okolnosti se nahajajo tudi v drugih deželah in upoštevati bi jih bilo tudi drugod. Zategadelj predlaga govornik resolucijo, po kateri se vlada pozivlje, naj pomnoži službena mesta, ki stoje nad devetim činovnim razredom, ter dotične troške postavi v proračun za leto 1894.

Posl. dr. Haase nasvetuje resolucijo gledé nekaterih javnih prometnih naprav v Šleziji.

Posl. dr. Gessmann osvetljuje delovanje komisije za regulacijo Dunava. Tej komisiji se povsem opravičeno očita, da si prisvaja neko smešno nezmotljivost. Princip, katerega se je držala ta komisija več kakor deset let, ni nič vreden. Govornik razpravlja potem nadrobno o delovanju te komisije, o nje uspehih in neuspehih in zahteva, naj vlada naroči komisiji, da se mora v bodoče držati navodila, podanega od govornika.

Posl. Doblhammer priporoča peticije cestarjev, ker so ti povišanja plače nujno potrebni.

Posl. Kaftan govori o kanalizaciji ter vrača oficijelne glasove, trdeče, da ta stvar še ni tako zrela, da bi se mogla resno uvaževati. Avstrija je od nekaj zelo nezaupna proti vsem tehničnim izumom. Drugod je vse drugače; naj gré finančni minister z govornikom na Nemško, Francosko ali Nizozemsko in ker mladočeškemu voditelju ni prav zaupati, naj povabi še dr. Russa in Proskowetza. Po takem potovanju bi minister gotovo z zadoščenjem naznanil zbornici, da je zasledil skoro neizcrpen izvir posrednih in neposrednih davkov. V nas se bomo s tem vprašanjem začeli baviti šele tedaj, ko nam bodo druge države z vodnimi cestami zaprle pot do svetovnih tržišč. Prvi korak pa bi se moral v to svrhu storiti s tem, da se državni stavbeni uradi primerno organizirajo. Egipčani so bili v tem oziru že pred pettisoč let dosti dalje, kakor smo mi sedaj. Porabljaajo vodne sile, pomoglo bi se kmetijstvu in mali industriji. Državni proračun letošnji znaša za 22 milijonov več kakor lanski, zlasti radi novih vojaških tirjatev in radi zgradb strateških železnic. Vlada ne dela previdno, če skrbi samo za izdatno oboroževanje vojske, skrbeti je tudi za gospodarsko blagostanje prebivalstva.

O posamnih lokalnih željah in pritožbah gledé cest, vodá in drugih prometnih sredstev govorili so še poslanci Menger, Burghart, Marchet, Kaiser, Roskošny, Jax, Hammer, dr. Ebenhoch.

Posl. Šuklje govori obširno in korenito o slabih komunikacijskih razmerah na Kranjskem. Vada je sicer tu in tam kaj storila, a to je vse premalo, vrh tega pa so nekatere ceste narejene

tako, da nimajo za prebivalstvo nikake vrednosti. Taka je Karlovska cesta na Dolenjskem, ker je kaj nesrečno speljana. Govornik opozarja vlado na razne nedostatke pri komunikacijah in prosi odpomoči. (Odobranje mej somišljeniki.)

Posl. Hofmann-Wellenhof interpelira vlado radi postopanja policije o priliki komersa Graških tehnikov.

Prihodnja seja v petek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. januarja.

Gospodska zbornica.

Prva seja gospodske zbornice po novem letu je določena za jutri, dné 20. t. m. Na dnevnem redu so zgolj gospodarske predloge, mej njimi predloga o asanaciji Prage.

Bodoča večina.

Predvčerašnjim poročal je Jaworski poljskemu klubu o pogajanjih radi sestave parlamentarne večine, danes pa bo to storil grof Hohenwart v konservativnem klubu. Ta poročila so zaupna in zato ni o podrobnostih nič izvedeti. Splošno pa se sodi, da pogajanja niso tako ugodna, da bi bilo pričakovati kaj uspeha. Vse stranke so nezadovoljne, celo krotki konservativci. „Vaterland“ pravi, da na združitev zmernih strank sploh ni misliti; kakor je ni nikdar bilo, je tudi sedaj ne bo. Vlada hoče vsako posamno stranko pridobiti in kot posamna stranka so tudi konservativci pripravljeni podpirati vlado, nikakor pa ne združiti se z levičarji. „Wiener Allg. Zeitung“ naznanja, da je grof Taaffe zahteval od pogajajočih se predsednikov, naj mu svoje želje glede premembe programa, sestavljenega od vlade, naznanijo pismeno. Na podlagi teh pismeno podanih nasvetov in oziraje se nanje kolikor mogoče, uredil se bo vladni program od posebnega ministerskega komiteja in če bo to premembo odobril ministerski svet, predloži se program cesarju v potrjenje in potem se šele na podlagi tega programa začne nove konference s klubovimi načelniki.

Levičarji in nemška stranka.

Nasprotstvo mej obema strankama je veliko in časih sta se že podajali na vso moč, a se še vedno pobratila. Nacionanci imajo svoje posebne nazore o nekaterih gospodarskih vprašanjih in tudi židom niso naklonjeni v toliki meri, kakor liberalci,

LISTEK.

Dvojna ljubezen.

Izvirna novela iz domačega življenja.
Spisal Ahasverus V.

(Dalje.)

Obraz mladega sodnega pristava je kaj zanimiv. Markantno črtane poteze kažejo jeklen značaj, ki pozna v vsacem početji le jedno pot, katero mu narekava pamet, naj si bo srce potem pri tem še toliko prizadeto. Bere se mu raz obraz, da je moral skusiti že veliko v mladem svojem življenji, da mu ni usoda bila vedno naklonjena, da je moral i on že okusiti trpkost življenja, katere grenki okus se popolno odpraviti nikdar več ne dá. Njega črni očesi imata veliko, v najskrivnejše kote človeškega srca prodirajočo moč. Nesrečnemu obdolžencu prodirata kakor najostrejši nož v njega temno notranjost, tam si iščeta neovrgljivih dokazov zločina njegovega in potem ne pomaga nobena zvijača več! Pred žarovitimi pogledi strepeta razdvojena duša nesrečnika in skesano prosi milostne sodbe svojega zmagovalca — pravičnega sodnika. In vender se znata ti očesi tudi prijazno ozirati, znata si pridobiti

ljubav znancev in prijateljev, zna ta obraz takó veselo se smejati in jezik se prav otroče z malimi otroci razgovarjati, da je lastnik teh lastnostij ljub vsakomur, kdor ž njim občuje. Visoko čelo, črni kodri, zarjavelo lice in polna brada dela tega moža nevarnega sosebnostno ženstvu. Čeprav pa vsa vnajost predstavlja lepo človeško bitje, ne išče doktor Vid dobiti lovoric s premaganjem ženskih src.

Ko je na bližnji etažeri stoječa umetna ura odbila polnoči in je začela v nji skrita godba na valčke čarobno svirati staro laško opero, odloži doktor Vid, dokončavši svoje delo, peró. Nasloni se v svoj stol ter poslušá divne glase, ki ga za trenotje v duhu predstavljajo na obáli sinje Adrije, kjer se je pred leti zibal v Benečanskih gondolah mej zapuščenimi, osirotelimi, na pol podrtimi zgodovinskimi palačami slavnih nekdanjih patricijskih rodbin po temnih valovih laguo, kjer je tudi urarski umotvor, zadnjo rodbinsko dragocenost belolasega, še vedno ponosnega in oholega a beraškega konta kupil. Konec je opere, kakor je konec nekdanji slavi Benetk!

Zdaj čita poslušalec polglasno svoj spis:

„Velepoštovani gospod svetnik! Visokorodni gospod vitez!“

Vem sicer, da zaslužim graje, ker se toliko časa Vašemu ljubeznivemu povelju nisem pokoril, a izvolite oprostiti mojo nepokornost ter jo račite beležiti na rovaš obilega mojega posla. Pripomniti mi je še, da je moj predstojnik kmalo po mojem nastopu tukajšnje službe nenadoma obolet in sem jaz zdaj jedini konceptni uradnik obširnega sodišča, kateremu se kakor navlašč posel silno množí. Krivdo svojo hočem danes popraviti in poročati Vašemu Visokorodju o moje malenkosti živovanju.

Začnem pri svojem stanovanju. S pomočjo bivšega sošolca dobil sem dve lepi sobi v skoraj novo zidani hiši na trgu. Z lastnico hiše, imovito udovo, moral sem cel četrte ure razpravljati, predno so me njene oči našle vrednega nastaniti se pod njeno strebo. Moje pošteno slovensko ime baje ni bila dovoljna garancija njeni nemški milosti, šele, ko jo je z manoj napravljeno zaslišanje zadovoljilo, izročila mi je Petrov ključ in tako sem postal pravi meščan slavnega mesteca. Zadovoljen sem s svojim stanovanjem in s postrežbo; od zaslišanja nisem več videl milostne svoje gospodinje a drugi služni duhovi so nekako nevidni, kar mi je samo po volji.

Najbolj se čudim, da sem jedini jaz vseh

ki obeta, kakor je razvidno iz priobčenega vzporeda, obilega in izrednega užitka.

— (Maskerada Ljubljanskega „Sokola“.) Poročali smo že, da nameravane spremembe streliške dvorane v afriško pokrajino pri maskeradi „Sokola“ odbor ne bode letos izvršil, ker je dotično dekoracijo češko društvo, s katerim je bil „Sokol“ v dogovoru, za letos že prodalo drugam. Ker ima jutri pomnoženi odbor zopet sejo, ukrenilo se bode, kako se nadomesti ta dekoracija in bomo to takoj naznanili, da se vedó obiskovalci maskerade po tem ravnanju. Sploh pa poklada odbor največjo važnost na to, da se pravočasno sestavljajo večje skupine, če mogoče veselega in humorističnega značaja, katere neso odvisne od nikakoršne dekoracije in bodo povsod dobro na mestu. Za take skupine bode treba skrbeti v prvi vrsti, ker dajo vselej maskeradi posebno življenje.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo na današnjo trideseto slovensko gledališko predstavo. Gotovo bode priljubljena igra s petjem „Materin blagoslov“ ali „Nova Chonchon“ napolnila gledališče popolnoma.

— (Prolog k lirični operi „Teharski plemiči“.) Vrli naš pesnik, gosp. Fran Gestrin, zložil je prolog o prihodu štajerskih gledaliških gostov. Ta prolog je sestavljen specialno k operi „Teharski plemiči“ in ga bode pri predstavi dne 22. t. m. govoril gosp. Ignacij Borštnik.

— (Slovenska predstava.) V nedeljo, dne 22. t. m. se prične predstava burke „Vrban Debeluhar“ že ob 1/3 uri popoldne, konča se pa ob 1/5 uri tako, da se bode slavno občinstvo moglo udeležiti vzprejema štajerskih gostov, dohajajočih s posebnim brzovlakom ob 5. uri popoldne.

— (Včerajšnji plesni venček Ljubljanske čitalnice) obnesel se je v vsakem obziru jako povoljno. V ukusno okrašeni redutni dvorani zbrala se je lepa kitica dražestnih dam v elegantnih toaletah in precejšnje število neumornih plesalcev. Pri četvorkah naštelj smo 24 parov. Čitalnica priredila je ta večer svojim članom prav živahno domačo zabavo, kajti plesalke in plesalci vstrajali so polnoštevilo skoro do štirih v jutro in se kaj težko ločili od izbornega parketa. Na veselo svidenje en plain nombre na historiskem Vodnikovem plesu!

— (Gledališki vlak štajerskih Slovencev) bode se slovesno pozdravljal na raznih postajah od Celja proti beli Ljubljani. Posebno se nadejamo, da bode vzprejem prav prisrčen od meje naprej, da pokažemo, da deželne meje ne ločijo src slovenskih. Za pozdrav na Litijski postaji osnoval se je poseben odbor gospodov in dam iz Litije in Šmartina. A tudi v Zagorji kaže se veliko zanimanje mej tamošnjimi vrliimi prebivalci, isto tako mej Radečani in Krščani. Na Ljubljanskem kolodvoru bode vsled prijazne odredbe g. inšpektorja Habita kot načelnika postaje imelo občinstvo prost pristop na peron, kjer se bode vršil prvi pozdrav. Po končanem gledališču bode prosta zabava v vrtnem salonu pri Maliči in v prostorih hotela „pri Slonu“. Sodelovala bodo naša pevska društva. Poleg že omenjenih gostov iz Gorice naznanilo je svoj dohod tudi nekoliko koroških rodoljubov.

— (Osobna vest.) Okrajni sodnik v Mariboru, Oton pl. Fladung, imenovan je deželnega sodišča svetnikom pri okrožnem sodišču v Mariboru.

— (Umrli) je sinoči gosp. Fran Lapajne, trgovec in posestnik v Idriji, v starosti 38 let. Pokojnik bil je vedno odločen narodnjak. Lahka mu zemljica.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je poslal 138 gld. letnega doneska za podružnico Poljanska Dolina prvomestnik, č. g. župnik J. Ramoveš. — Za novoletno darilo so naklonili: Podružnica v Ptui 50 gld. po g. A. Gregoriči, podružnica Pivka, s sedežem v Št. Petru, 23 gld. 80 kr. po g. tajniku A. Lavrenčiči, gospica Franjica Brinšekova 14 gld. 80 kr., nabrane v Trnovem pri I. B. in Savinjska posojilnica v Žalcu 10 gld. — Prvo XX krono so darovali: Društveniki bralnega društva v Trebnjem po g. I. Ruprechtu, lekarnarji in predsedniku, g. Vinko Ježovnik, župan v Volenji, po g. notarji Katiči, blagajniku Šoštanske podružnice, in Neimenovanec. — Dalje smo prejeli 8 gld. 30 kr. novoletnine po vč. g. dekanu F. Dovniku, prvomestniku gornjegraške podružnice, 6 gld. 35 kr. nabranih pri odhodnji 2 bratov-Sokolov po g. Ed-

mundu Kavčiči, kajigovodji v Ljubljani, 6 gld. kot dar vesele družbe na Vranskem po g. notarji Antonu Svetini, 3 gld. novoletnine č. g. župnika A. Berceta in g. učitelja Lužarja in 3 gld. daru vesele družbe po g. A. Kozlevčarji. — Povodom veselega dogodka v svoji obitelji je poslal g. M. Prosekar iz Kotmarje Vesi 2 gld. 50 kr.; vesela družba trgovskih pomočnikov pri Kolo-vratu je darovala za božično darilo po g. J. Bahovcu, kojigarskem komptuaristu 1 gld. 40 kr., vesela družba pri g. Batisu v Litiji 1 gld. 30 kr. in vesela družba v Sevnici po g. Ivanu Končanu 1 gld. — Za oprostilo novoletnih voščil so poslali: Mestni župnik, č. g. I. Vrbovnik, 1 gld., č. g. kapelan I. Volk 1 gld., gosp. I. Rant, gospici Pavla in Zofija Rantovi po 1 gld. in g. A. Kozlevčar 50 kr. Vsem darovateljem veselo novo leto! Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Porotniki) za prvo porotniško dobo, ki se prične dné 27. februarja pri deželnem kot porotnem sodišču v Ljubljani, so bili izžrebani: Gg. Štefan Klun, gostilničar in hišni posestnik; Fran Leskovic, trgovec in hišni posestnik; Ferdinand Souvan, trg. in h. pos.; Jožef Jeglič, trg. in h. pos.; Ferdinand Kozak, mesar in h. pos.; Jožef Bernard, svečar in h. pos.; Karol Hudabiu-nigg, glavni zavarovalni zastopnik in h. pos.; Leopold Slova, mesar; Ivan Činkole, gostilničar in h. pos.; Luka Šumi, krojaški mojster; Fran Ferlinz, gostilničar; Ivan Linninger, trg. agent in h. pos.; Srečko Noll, kleparski mojster; Edvard Schlegel, podkovski mojster; Ivan Janesch, tovarnar in h. pos.; Ivan Počivalnik, gostilničar, mesar in h. pos.; Anton Preslesnik, deželni oficijal; Ivan Črne, urar; Guido Zeschko, zavarovalni zastopnik in h. pos.; Karol Binder, mizar,ski mojster in h. pos.; Anton Zorec, molar in h. pos.; Ivan Mathian st., tovarnar in h. pos.; Jakob Zalaznik, pekovski mojster; Anton Mršol, krojaški mojster, vsi v Ljubljani; Ivan Malenšek, posestnik in gostilničar v Tacnu; Karol Žitnik, posestnik v Borovnici; Dr. Valentin Štempihar, odvetnik; Toma Pavšler ml., posestnik mline, oba v Kranju; Dr. Karol Schmidinger, c. kr. notar; Jernej Grašek, hišni posestnik, oba v Kamniku; Anton Povše, posestnik in gostilničar v Štepanji vasi; Ivan Levec, hišni posestnik v Dolu; Anton Komotar, c. kr. notar; Jožef Ballis, posestnik in lesni trgovec, oba na Vrhniki; Alojzij Minatti, trgovec v Studencu; Anton Homan, posestnik in pekovski mojster v Škofji Loki; za namestnike so bili izžrebani: Gg. Ludovik Wölfling, trg. pomočnik; Fran Hirschel, trg. pomočnik; Valentin Klešnik, pekovski mojster; Andrej Uršič, hišni posestnik; Jurij Jankovič, speditér; Ivan Kos, pekovski mojster; Alojzij Kajzel, trgovski poslo-vodja; Fran Fajdiga, trgovec z moko; Andrej Božnar, trgovski pomočnik, vsi v Ljubljani.

— (Nova živinska semnja v Šmartinu pri Litiji.) Naprošeni smo naznaniti, da bodeta živinska semnja v Šmartinu pri Litiji v torek po 14. febr. to je po sv. Valentinu in v torek po 8. sept. to je Mali maši, ker so se duevi bili napačno razglasili.

— (Burja v Trstu) bila je te dni izredno silna. Morje je bilo tako razburzano, da nobena ladija ni mogla v pristanišče niti vun. Promet je popolnoma nemogoč. Burja prevrnila je več voz in se je pripetilo nekoliko nesreč na suhem in tudi na morji. Na molo Giuseppino gorele so plinove svetilnice ves dan, ker zaradi silne burje ni bilo varno stopiti na molo. Ob obali pluskalo je morje na cesto, da se je takoj naredila ledena skorja in je bilo nevarno hoditi. Najsilnejša bila je burja v novem pristanišču in je bilo več ladij v veliki nevarnosti, ker so se potrgale vrvi in verige, ob katerih so bile zasidrane ter jih je burja metala sem ter tja.

— (Blaga nemška duša) mora biti vse-kakor ravnatelj Trboveljskih premogokopov T., ki, kakor čujemo, pridno odpušča delavce, kateri so kot mali posestniki glasovali pri zadnjih občinskih volitvah za narodno stranko. Iz istega razloga ustavila se je baje tudi jednemu kapelanu in dvema učiteljema remuneracija, katero so dobivali dosihdob od družbe, katero zastopa v Trbovljah blagi g. T. Noblesse oblige!

— (Huda zima.) Pše se nam iz Zagorja ob Savi: Od vseh strani poroča se o hudi zimi. Tudi pri nas nastopila je tako kruto, kakor že od leta 1863. ne. Sava, katera tukaj hitro teče in je

čez 30 metrov široka, je popolnoma zamrznila. Ljudje onostran Save prihajajo že tri dni čez ledeno skorjo, kar se, kakor sem že omenil, od leta 1863. ni zgodilo. Še jeden izgled izredne zime. Vrana šla je v Savo vode pit. A primrznila je. Neki železniški čuvaj jo je oprostil in seboj v čakalnico nesel, a ne v zakurjeno, ampak v nezakurjeno. Zakaj se v čakalnici ne kuri, smo jako radovedni in bi radi vedeli, kake uzroke ima gosp. načelnik postaje, da ne pusti kuriti v tako hudem mrazu v čakalnici za potnike, ki morajo pri vlakih radi zamude včasih jako dolgo čakati.

— (Gonja zoper slovensko šolo na Koroškem) se od Parteitaga sem prav sistematično nadaljuje in zlasti v Celovski okolici skušajo Nemci prestvariti dvojezične šole v popolnoma nemške. Največje zasluge za to ima član okrajnega šolskega sveta Celovškega, c. kr. deželno sodni svetnik Ferdinand Steiner, ki neumorno agituje pri kmetih, oziroma občinskih zastopnikih in krajnih šolskih svetih v to, da naj se izrečejo za nemško šolo. To posrečilo se mu je doseči najprej v Grabštanji, potem v Pokerčah pri Grabštanji in sedaj še Podkrnosom (Gurnitz). Vse to pa se vrši čisto na tihem in predno je mogoč kak odpor, je stvar pri c. kr. deželnem šolskem svetu dognana. Ako pa v kakem kraju prosijo Slovenci za slovensko šolo, tedaj se vrši tam preiskava nad preiskavo. V živem spominu nam je še komedija, vršivša se v Kotmarivesi; pred kratkim časom pa se je vprizorila ista komedija tudi v Vetrinji, kjer so nasprotniki po groznem pritisku in z nezasišanim grozenjem dosegli seveda vse, kar so želeli. — Blažena dežela koroška, kjer imajo celó višji justični dostojanstveniki toliko časa in svobode, da kopljejo grob istemu narodu, katerega zakonito zajamčene pravice jim bi morale biti svete.

— (Celje — nemško mesto?) Da Celje ni nemško mesto, kakor bi tako radi dokazali dr. Neckermann e tutti quanti, dokaz temu je dopis okrajnega šolskega sveta Celjskega na krajni šolski svet Celjske okolice z dne 4. sept. 1877. l. V tem dopisu se je poudarjalo, da biva v Celji več strank, katerih otroci so samo slovenskega jezika zmožni in da se taki otroci nimajo vsprejemati v prve tri nižje razrede nemške ljudske šole. Če so že l. 1877. bile take razmere, je pač naravnost smešno, če dr. Neckermann trdi, da so v Celji Slovenci le posli, vojaki, bolniki in jetniki itd. Vaakdo vender ve, koliko je napredovala narodna zavest ravno v zadnjih 15. letih. Danes imajo Slovenci v Celji svojo posojilnico, hranilnico, svojo tiskarno, svoj časnik, česar vsega l. 1877. še ni bilo. Število slovenskih odvetnikov, obrtnikov, trgovcev in rokodelcev narašča od leta do leta. Stvari se razvijajo počasi a z naravno silo in niti dr. Neckermann niti njegovi pristaši ne bodo zaprečili končne zmage slovenske pravične stvari tudi v Celji. Kdaj se to zgodi, to odvisno je le od žilavosti Slovencev samih.

Razne vesti.

* (Aluminij.) Na Angleškem iznašel je baje neki dr. Delacy Evans način, po katerem se bode dala izdelavati nova kovina aluminij po neverjetno nizki ceni. Ako se to obistini, utegne zavzeti aluminij mesto železa pri domačih orodjih in drugih jednacij stvareh.

* (Zima in mraz) nista razširjena samo po naših goratih in po severnih krajih. Tudi v južnejših deželah je nenavaden mraz in obilo snega. Tako v srednji in zgornji Italiji in po Francoskem. Vsled snežnih zametov je tudi v teh deželah železniški in brzojavni promet na raznih progah pretrgan.

* (Srbsko pisateljsko društvo.) ki se je lansko leto ustanovilo v Belemgradu, imelo je koncem minolega leta 2441 članov in podpornikov iz vseh slojev naroda. Največ članov je bilo v Srbiji 1607, ostali pa se razdele tako-le: Črnagora 67, Dalmacija 291, Bačka in Banat 218, Hrvatska in Slavonija 307, v drugih deželah 177. Člani so trojne vrste, ustanovni, ki plačajo 150 dinarjev (frankov) in podporni, ki plačujejo po 10 in po 6 dinarjev. Prva svoja dela izda društvo tekom tega leta. Namen društva je vsestransko podpirati srbske pisatelje in buditi mej narodom ljubezen do čitanja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. januarja. „Wiener Zeitung“ naznanja: Deželno sodni svetnik Rudolf Ulepič v Novem Mestu imenovan je višjim deželno-sodnim svetnikom v Gradci.

Praga 19. januarja. Pri občinskih volitvah v Karlinskem predmestju zmagali Staročehi.

a v vseh drugih vprašanjih so jednih mislih. Nacionalci očitajo sicer svojim bratom liberalcem, da so ti sami podli koristolovci, sicer pa največji sovražniki nemškega naroda, ali kdor zasleduje delovanje teh dveh nemških strank, temu pride, kadar treba izreči sodbo, na misel stih Heinejev: „Es will mir schier bedüken — Dass sie alle Beide stinken.“ — Do tega prepričanja dokopali so se celo Dunajčani. Nacionalni protisemit dr. Pattai govoril je te dni na nekem shodu na Dunaju in odločno obsodil, da so nacionalci pri volitvah v Novem Jičinu podpirali liberalnega kandidata, ne pa kandidata konservativcev in Čehov, čemur so navzočniki burno pritrdili. „Der Liebe Müß' umsonst“, bi vzkliknil človek, če se pomisli, da levicari v Libercu nalašč niso zmagali, samo, da se prikupijo nacionalcem.

Hrvatski deželni zbor.

V predvčerajšnji seji končala se je proračunska debata z govorom grofa Hédeváryja, jednim talentom, katerega premora madjaronska stranka. Predidoci govori vladnih pristašev se niso povzdignili nad nivo navadnih pouličnih psov, s katerimi so hoteli ovreči s številkami podprte in neovržne trditve pravaša dra. Franka, kateri je nedvoumno dokazal, da izkoriščajo in izsesavajo Madjari trojedno kraljevino. O političnih ekspektoracijah Madjaronov ni vredno govoriti. Škoda bi bilo prostora, saj ti ljudje nečejo niti o združitvi Dalmacije s Hrvatsko ničesar slišati. Ban grof Khuen-Héderváry je menda uvidel, da s taktiko svojih somišljenikov ne doseže drugega, kakor da se vsi rodoljubni elementi v deželi združijo v še odločnejši odpor zoper njegov sistem in zato je poskusil — razdreti jedinstvo mej pravaši in neodvisno narodno stranko. Voljo je pač imel, a meso je bilo preslabo, prsti pa preveč okorni. Očital je stranki prava, da je zatajila svoje državnopravno prepričanje in se podvrgla neodvisni narodni stranki, katera nima nikakega programa, ker ga vedno menja. Sebe in svojo stranko je ban seveda poveljčeval, trdeč, da jedino vladna stranka stoji na podlagi državnega prava in h koncu je priznal, da plačuje Hrvatska Madjarom res vsako leto jeden milijon preveč. Ščasoma se bo morda prepričal, da so vse Frankove trditve do pičice resnične. S tem govorom ni ban naredil nikakega efekta; hotel je zasejati zdražbo mej opozicijo, a ni se mu posrečilo, pač pa osvedočilo trezne sodnike, da tudi hrvaški ban ni dosti duhovitejši od Madjaronov.

Vnanje države.

Francoska kriza.

Nekateri Pariški listi, živeči zgolj od škandala, jeli so napadati avstro-ogerskega poslanika grofa Hoyosa. Očitajo mu, da je on bil uzrok neresničnim poročilom iztiranega Szekelyja in da se je potem zanj še potegoval, kar pa ni resnično, kajti poslanik se je pri ministru vnanjih rečij samo informiral o tej stvari. Resni listi obsojajo odločno to bujskanje zoper grofa Hoyosa. Predsednik Carnot je še vedno predmet obrekljivim napadom. Govori se, da je vsled tega prišlo do resnega razpora mej njim in ministroma Ribotom in Bourgeoisom, od katerih je zahteval, da naredita temu konec ali pa odstopita. Kakor naznanja „Figaro“, ukrenil je baje Carnot, da porabi jedino sredstvo ter razpusti parlament.

Egiptsko vprašanje.

Tri dni vznemirjalo je to vprašanje ves politični svet in bati se je bilo homatij, katere bi utegnile imeti nedoglednih posledic. Leto dnij je tega, kar je postal Abbas paša egiptski kediv. Vedelo se je koj iz začetka, da je mladi vladar odločen nasprotnik angleške preponderancije v Egiptu, in da pride prej ali slej do konflikta mej njim in Anglijo. In zgodilo se je tako. Kedive je te dni odpustil nekatere ministre in sicer prav tiste, katerim je angleška vlada največ zaupala, in je nadomestil z

odkritimi nasprotniki Anglije. Ali se je to res zgodilo po vplivu Basije in Francije, se ne da določiti. Angleški poslanik je takoj protestiral proti takemu počenjanju, dobro vedoč, da je to prvi korak k popolni emancipaciji Egipta od angleškega vpliva, in kakor se naznanja, udal se mu je kediv — da ne za vedno, pač ni treba posebe naglašati.

Dopisi.

Iz Planine, 16. januarja 1893. [Izv. dop.] (Tatvine. — Čitalnica. — Mraz in šola. — Železnica.) V noči 14. t. m. so se pri posestniku, trgovcu in krčmarju Jakobu Zihrlu v Planini neznani uzmoviči v teku treh mesecev uže četrtilič oglašili. Nezadovoljni s prejšnjim obilim plenom v kramarskem blagu in gospodarjevih novcih, posegli so ta pot v hlapčeve skrinje ter odnesli nekaj obleke, žepno uro in nad štirideset forintov gotovine. — V petek popoldne napal je pa pri belem duevu na državnej cesti mej pokopališčem in Planino popotni človek neko šolarico iz Lipelj ter bi ji bil tudi izpraznil košarico, napolnjeno z raznim štacuskim blagom, ako bi ji ne bil prihitel na pomoč baš nek po Stari cesti gredoči Planinski črevljar.

Pri občnem zboru Planinske čitalnice je bil zopet voljen predsednikom župnik Podboj, namestnikom nadučitelj Bénédek, tajnikom trg. poslovodja Fr. Chiautta, blagajnikom trgovec in posestnik A. Gartner, odbornikom posestnika in krčmarja A. Kovšca, Fr. Mejak in poštar F. Hoffmann. — Dasi ravno to društvo ne šteje toliko članov, kolikor bi jih pri malo bolj razviti narodni zavesti in narodnem ponosu lahko, stoji v gmotnem oziru vendar še precej trdno, četudi je odšlo v preteklem letu Ciril Metodovi družbi stotak.

Okrajni šolski svet Logaški je z dném 13. t. m. zaukazal v času sedanjega mraza — 22 do 24° R — na vseh šolah s podukom prenehati.

Prebivalci Planinske doline niso z otvoritvijo male železnične postajice Planina nič kaj zadovoljni, ker se baš oni popoldanski Tržaški poštni vlak, kojega bi razen brzovlaka najbolj vpotrebovali, kluba pismeni zavezi tu neustavlja. Ker se je o tej zadevi uže drugič prošnja na generalno vodstvo vložila, se nadejamo, da se bodo tam gori pri zelenej mizi na opravičene razloge tudi ozirali in malenkost jedne minute postanka nasproti obilim žrtvam tudi dovolili.

Prejeli smo sledeči dopis:

Slavnemu vredništvu „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani.

Na podlagi § 19. tisk. zakona podpisani želi, da objavite v svojem listu naslednje vrstice kot stvaren popravek k dopisu „iz Šent Vida“ 16. janv. t. l.: Ni res, da bi se bil podpisani skoraj pete zbrusil leteč od biše do biše da bi ljudi odgovarjal od pristopa k podružnici.

Res pa je, da nisem za tako agitacijo storil nobenega koraka, res je nadalje, da tudi ljudem, ki so me v mojih hišah vprašali v tem oziru za svet, nisem odgovarjal pristopiti k novi podružnici. Res je torej da moje vedenje v tem oziru ni ne nekatoško in ne nenarodno.

Šent Vid p. Ljubljani, 18. janv. 1893.

A. Belec.

tukajšnjih c. kr. uradnikov — Slovenec, čeravno je tudi vsem drugim slovenska mati pela pri zibel! Od mojega predstojnika do sluge in pisarja pri sodišči in do praktikanta pri davkariji so, ali hočejo vsaj biti vsi — Nemci. Ne čudim se preveč, kakor sem se iz začetka, če mene malo po strani gledajo, kadar mi začne kmetič razkladati svoje želje v grozni nemščini, katere izvestno sam ne razume, in ga jaz prijazno vprašam, če bi mi morda svojih teženj lažje slovenski ne razložil ter se potem z gladko, čisto, prekrasno panonsko slovenščino hitro domeniva . . .

Mesto ni veliko, a sodni okraj jako razprostrán. Vsa okolica je slovenska, le v mestu gospodari nemška stranka. V svojih rokah ima ves mestni zastop, mestno hranilnico in gasilno društvo. Trgovci, razen jednega, trobijo vsi v nemčurski rog. Tukajšnja „deutsche Liedertafel“, kateri predseduje moj predstojnik, blaži renegatska arca s pragermanskimi popevkami. „Deutscher Schulverein“ ima svoj vrtec, ljudski šoli je voditelj mož, ki je sicer za svoje mladosti trpinčil slovenskega Pegaza, a zdaj s svojima dvema kolegoma slovenskega pokoljenja gori za nemško kulturo. Narodni stranki prištevajo duhovščino, beležnika, odvetnike, več veleposestnikov in meščanov

in jednega veletržca. Obrtnikov je malo na tej strani. Pri volitvah v mestni zastop, ki se bodo spomladi vršile, bočejo se zopet meriti obe stranki, radoveden sem, kaj prinese prihodnost. Imamo več gostiln, a le jedna, pravijo, je res narodna in še ta nosi nemški napis. Nemška stranka ima več društev, tudi Slovenci imajo „Čitalnico“, „Politično društvo“, „Podružnico družbe sv. Cirila in Metoda“, „Gospodarsko društvo“, „Posojilnico“, in še nekaj popolnoma nepotrebnih društev, a vse je nekako zaspano in mrtvo.

Čudim se, da pri ogromni večini slovenskega kapitala in slovenskih prebivalcev se tu na slovenski meji takó uspešno drži in širi trdnjavica ponemčenih Slovencev. Ne smem si sicer še prisvajati sodbe o tej rani življa spodnje-štajerskih Slovencev radi prekratke dobe mojega bivanja mej njimi, vendar težko, da se motim, če rečem, da niso uzroki vedno opravičljivi.

Najpotrebnejše poséte sem opravil in zdaj živim kar največ doma. Zajutrek in kosilo mi prinašajo na dom, tudi večerjo najčešče, redkokdaj zaidem v jedino narodno gostilno „Na vogal“ ali k „Mesecu“, v katerih dveh gostilnah se zbira naša

Opomba uredništva. Veselilo bi nas, ako bi g. A. Belec vsaj za bodoče prav imel. Glede preteklosti pa smo bili precej točno informirani.

Domače stvari.

— (Naše poštenje pod „katoliškim“ drobnogledom.) Štirikrat štiri in dvajset ur morala je stikati Slovenceva gospoda po predalih „Slov. Naroda“, dokler je zasledila gledč na naš sobotni člančič „Beseda o poštenju“ — dlako v jajci. V tem člančiču smo namreč trdili, da še nikdar nismo hoté in mala fide zapisali neresnice. Sedaj pa nam „Slovenec“ dokazuje nasprotje, češ da smo govoré o gospoda knezoškofa novoletnem pozdravu trdili, da je „Slovenec“ prinesel ta govor v doslovnem prevodu, kakor da bi bil gospod knezoškof govoril nemški, dočim so celó „Novice“ pohvalno naglašale, da je govoril slovenski. Mi temu nasproti konstatujemo le sledeče: G. prošt Klofutar je pri tisti priliki v nemškem jeziku psoval svoje duhovne sobrate „Judasse“, „Verdorbene Priester“ in (v duhovnem pomenu!) „Diebe“ in „Mörder“ in zategadelj bili smo gotovo opravičeni domnevati, da je g. knezoškof odgovoril v istem jeziku. Nadalje konstatujemo, da „Slovenec“ dotične naše domneve, kolikor nam je znano, do sinoči, torej več kot 14 dni ni ni dementiral, dočim „Novice“ v taki stvari ne morejo biti tako točno informirane, da bi bili zamogli smatrati dotično poznejšo notico za avtentično in neovržno. Naj bi se bila naša domneva popravila od pristojne strani, pa bi bili tudi mi priznali svojo strašansko zmoto. Toliko v opravičbo; v ostalem smo tega prepričanja, da je rezultat „Slovenčevega“ raziskavanja o našem poštenju za nas silno laskav; na drugi strani pa je ta rezultat nov dokaz za resnico prislovice, da naj slepec ne sodi o barvah, „Slovenec“ pa ne o poštenju.

— (Glasbena Matica v Ljubljani) priredi v soboto dné 21. januarja v redutni dvorani I. glasbeni večer, pri katerem sodelujejo gospodje: Hanuš Baudis (vijolina); Karol Hoffmeister (klavir); Anton Razinger (tenor) in oddelek pevskega zbora Glasbene Matice pod vodstvom gosp. M. Hubada. Vzpored: 1.) Mozart: Sonata za klavir in vijolino. G-dur, št. 11. Adagio-Allegro. Tema con variazioni. 2.) a) Beethoven: „Adelajda“, b) Rubinstein: „Ponočna rosa na travi miglja“, c) Bendl: „Jutro“, samospevi za tenor. 3.) Hoffmeister: Rapsodija na slovenske narodne pesni za klavir. 4.) Fbich: Romanca. B-dur, op. 10. za vijolino in klavir. 5.) a) Gallus: „Diversos diversa iuvant“ osmeroglasni madrigal. b) Dvořák: „Padle so pesmi v dušo mi“ četveroglasen mešan zbor. 6.) Gri g: Sonata za klavir in vijolino. F-dur, op. 8. Allegro con brio. Allegretto quasi Andantino. Allegro molto vivace. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Cena prostorom: Abonirani sedeži za tri večere à 2 gld.; abonirane rodbinske karte za tri večere (4 osebe) 5 gld.; neabonirani sedeži za vsak večer à 1 gld.; vstopnice à 50 kr.; dijaške vstopnice à 20 kr. Vstopnice se dobivajo do koncertnega večera pri knjigotržcu gosp. A. Zagorjanu na Kongresnem trgu in na večer pri blagajnici. — Glasbeno občinstvo naše bodi tem potem iz nova opozorjeno na ta glasbeni večer,

slovenska inteligenca, ki pa navadno že ob 8. uri v postelj zleze.

Često se šečem zvečer kraj hiš mestnega trga, saj družega šetališča zdaj v zimi tu ni, a po leti mora v okolici biti krasno.

Zvečer mi prinese sodni sluga akte v rešitev domu, in s tem delom se bavim potem pozno v noč in često se ustavi nočni čuvaj pod mojimi okni ter me s svojim melodijoznim pragermanskim „meine Herren, meine Damen, die Uhr hat schon zwölf geschlagen“ opomni, da tudi meni bo čas Morfeju nekaj nočnih ur žrtvovati.

Menažerija moja je zdrava, samo srnica, miljeni dar Vašega Visokorodja, je silno poredna postala in moram večkrat druge moje živalske podanike pred njenimi hudomušnimi napadi braniti.

Če ozdravi predstojnik, drznil se bom obiskati Vas, velespoštovani gospod svétnik, za novo leto, do tačas pa prosim, ohranite staro naklonjenost svojo Vašemu Visokorodju

hvaležnemu

L 26. XII. 188.

Vidu Jugu.

(Dalje prih.)

Halle 19. januarja. Bakteriološka preiskava o nekaterih slučajih sumne bolezni, ki se je pojavila v blaznici v Mitleben, je pokazala, da je to azijska kolera. Obolelo je doslej 28 oseb, umrlo 13.

Belgrad, 19. januarja. V vladnih krogih se uvažuje nasvet, razveljaviti zakon, s katerim je bila iztirana kraljica Natalija.

Pariz 19. januarja. Državni pravdnik nadaljeval svoj govor, dokazujoč krivdo vseh obtožencev, uštevši Ferdinanda de Lessepsa.

Pariz 19. januarja. Pred parlamentarno komisijo izpovedal neki uradnik bančne firme Proppe, da je poslal po nalogu barona Reinacha poslancu Clémenceau ček za večjo svoto. Clémenceau taji odločno.

Pariz, 19. januarja. Na interpelacijo posl. Deloncle-a odgovoril Ribot, da bo vlada obračala vso skrb na to, da se ne omeji avtonomija Egipta.

Narodno-gospodarske stvari.

Zavarovalne zadeve:

(Konec.)

Avstrijske vzajemne zavarovalnice slove od nekdaj kot vzgledni zavodi. Med njimi nahajajo se najstarejši zavarovalni zavodi avstrijski, kakor „Dunajska vzajemna“, „Prva Češka“, „Moravsko-Slezka“. Vzajemne zavarovalnice so srečno prebile vse narodnogospodarske krize, ki so mnogim akcijskim zavodom bile tako usodne.

Med vzajemnimi zavarovalnicami, ki zavarujejo mej nami življenje in požarne škode, omeniti nam je v prvi vrsti banke „Slavije“, katera ima izmed vseh na Slovenskem zastopanih zavarovalnic najrazsežnejši posel. Banka „Slavija“, katero so leta 1868. ustanovili češki rodoljubje v Pragi, povzpela se je tako visoko, da je prekosila že vse starejše vzajemne zavarovalnice z mešanim delokrogom in da zavzema dandanes po velikosti svojih fondov in po svojih vsakoletnih dohodkih drugo mesto med njimi. — Za njo ima mej Slovenci največ posla „Graška vzajemna zavarovalnica“, katera je sicer znana po svoji solidnosti, katera se pa žalostno odlikuje z brezobzirnim zaničevanjem slovenskega jezika tako, da še zavarovalnih tablic neče dati napraviti v slovenskem jeziku, dasi so jih vpeljale že vse druge zavarovalnice. — „Konkordija“, libereško-brnenjska vzajemna zavarovalnica je dete židovske špekulacije. Ustanovil jo je žid s krščanskim imenom Rosenkranz. Nekaj časa zdelo se je, da jo utegne strmoglaviti židovska poslovna morala, kajti prav v velikih stiskah se je nahajal že ta zavod; a o pravem času se je izvršila sprememba v ravnateljstvu in sedaj se kaže, da se zavod konsoliduje.

Konečno moramo med vzajemnimi zavarovalnicami, poslujočimi med nami, omeniti tudi Benjaminka, nazvanega „Unio Catholica“. Ko sliši človek to ime, misli bi, da je to zavarovalnica poklicala v življenje pristno katoličanstvo. A zmotil bi se. Potreba, iz katere je nastala, bila je v žepu nekega v Avstriji, na Ogerskem in v Rumuniji dogospodarivšega triseurja, ki je takoj po ustanovitvi „Unio Catholicae“ prišel v malo preveliko dotiko z njeno blaginjo. Ministerstvo udalo se je, da je podelilo koncesijo, pritiskom klerikalne stranke, katera si je obetala zlatih gradov od novega zavoda. Da se je varala ona sprevidela že; ministerstvo pa utegne svojo napako spoznati prav kmalu, kajti zavodu, ki v treh letih svojega obstanka ni pritrjal do več ko 50 000 gld. letne premije, ne more se proročevati bodočnost.

To je v kratkem pregled zavarovalnic, poslujočih med nami. Zdelo se nam je važno, podati ga za ravnanje našega občinstva. H koncu našega razmišljanja pa izrekamo željo, naj bi vlada uvela nad zavarovalnimi društvi še v teku tega leta strogo kontrolo. Dobre zavarovalnice nimajo se je bati, pri slabih pa je neobhodno potrebna.

Bratje Sokoli!

V nedeljo dne 22. t. m. pripeljejo se rodoljubni Štajerci s posebnim vlakom k slavnostni gledališki predstavi v Ljubljano. „Sokol“ vzprejel jih bode korporativno. **Zbirališče v nedeljo dne 22. t. m. ob 1/2 4. uri popoldne v Čitalnici.** — **Odhod skupno z drugimi narodnimi društvi ob 4. uri popoldne iz Čitalnice.** Društveni znak je čepica s peresom.

Na zdar!

V Ljubljani dne 18. prosinca 1893.

Odbor „Sokola“.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18 jan.	7. zjutraj	731.7 mm.	—18.8 C	sl. vzh.	jasno	0-50 mm. sneg
	2. popol.	734.9 mm.	— 8.6 C	sl. vzh.	snež.	
	9. zvečer	739.0 mm.	— 8.0 C	sl. vzh.	obl.	

Zjutraj jasno, čez dan večinoma oblačno popoldne sneženje. — Srednja temperatura — 11.8°, oziroma za 9.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	98.65	98.70
Srebrna renta	98.30	98.40
zlatna renta	116.70	116.65
5% marčna renta	100.65	100.75
Akcije narodne banke	999.—	998.—
Kreditne akcije	323.—	322.50
London	120.70	120.75
Srebro	—	—
Napol.	9.61	9.61
C. kr. cekini	5.68 1/2	5.69
Nemške marke	59.25	59.25

Zahvala.

Za vsestranske izraze sočutja mej boleznijo in o bridki izgubi nepozabne matere, za darovane vence in spremstvo k poslednjemu počitku izraža vsem p. n. prijateljem in znancem svojo najtoplejšo zahvalo

(70)

rodbina Gelgerjeva.

V Ljubljani, 18. januarja 1893.

Zahvala.

Ker nam ni mogoče, za mnoge dokaze iskrenega sočutja, ki so nam povodom smrti nepozabne soproge, oziroma hčere in sestre, gospe

Leopoldine Svoboda

soproge c. kr. inženirja,

došli na toli utešljiv način, vsakemu posebe zahvaliti, izrekamo tem potom vsem onim, ki so se nas v naši globoki žalosti spominjali, dalje za izredno mnogobrojno udeležbo pri pogrebni sprevedu, za gniljivi poslednji pozdrav od strani gg. pevcev, kakor tudi za mnoge krasne vence, kar vse nam je bilo tolažilo v naši bridki žalosti, našo

najtoplejšo zahvalo.

V Idriji, dne 17. januarja 1893.

(55)

Žalujoči ostali.

MAGGIJEVA zabela za juhe
izredno pomnoži dober okus juhe. Dobiva se pri I. Buzze-Hutju.

Zahvala.

Udano podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost, zahvaliti tem potom vse one gg., ki so velikodušno pripomogli k lepemu uspehu naše veselice. Imenujem v prvi vrsti gg. učitelje, člane godbenega kluba; — domači pevski zbor z g. vodjo; — darovateljice lepih dobrot; — vse gg. goste — osobito preč. gg. odbornika glavne družbe dra. Vošnjaka in A. Koblarja, katera sta navzlic trdi simi počastila našo podružnico. Vsem najudanejo zahvalo!

Odbor ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metodja v št. Vidu nad Ljubljano.

Iščejo se nujno:

Starejša pestunja, izborna služba; — več kuharic za tu in drugod tudi k jedni in dvema osebama; — komi, študentske dekletke in sluga v tukajšnji prodajalnici; — hišnica v Laški trgu in natakariča za Krško.

Priporočila se

jako dostojna, čedna in skromna natakariča, zna dobro računati.

Več v posredovalnici G. Flux na Bregu št. 6.

Loža

za slavnostno gledališko predstavo 22. t. m. se išče.

Ponudbo sprejme Paulinova potovalna pisarna tu.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Potezna peresa, tuš, plovec, svinčniki, varovavec za svinčnike, naprave za špičenje svinčnikov, papir za pisma, bronove barve, bronov prašek, usnje in jermeni za knjige, karmnova tinta, papir od lepenke, kemična tinta, kineški tuš, kompendije, zavitki, krivuljna črtala, trikotji, poštevanki, gladila, barvne skrinjice, barvni klinčki, peresnice, držala za peresa, peresni nožki, peresni tuli, molitveniki, zlatoškolkje in srebroškolkje, zlata in srebrna tinta, pisala, naprave za špičenje pisal, zeleni volk tekoč. II. (19)

C. k. r. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod

iz voznega reda veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Prago, Karlove vane, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždani, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj iz Kamnika.
" 2. " 10 " popoldne v Kamnik.
" 7. " 00 " zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 06 " popoldne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—12)

Albin Achtschin

trgovina z železjem

v Ljubljani, Gledališke ulice šte. 8.

Prodaja po jako znižanih cenah vsake vrste železja, kmetijskega orodja, kuhinjske opreme, štedilnih ognjišč ter mnogovrstnega drugega orodja. (61—1)

Drsalnice halifaks po 1 gld.

Svoji k svojim.

Slovenec z dušo i telom, še ne 30 let star, poštenega in odkritosrčnega značaja, z gotovo letno plačo čez 1000 gld. ter varčen in ne zadolžen, a žalibože v Nemcih bivajoč, želi Slovenko, narodno gospodično (a ne modne dame) iz dobre hiše, s primernim premoženjem za svojo ženko pridobiti.

Dopise naj se blagovoli pošiljati pod naslovom „Slovenec na ptujem“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani.

Za popolno tajnost se jamči.

(41—4)